UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 15. Vestem candidam: poste aqua[m] deposita erat, aqua lustrali lotam fuisse, post depositionem, promo quidem Ecclesiæ vsui relictam, tum à baptizatis adhiberi cœptam, vestemque vnius ab altero ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-64585

Visual Library

nat. capit. 51. cum ait: *quaſi hi loquantur ad Eccleſiam, qui in Chriſto baptizati ſunt, & ſunt Agni nouelli, & hodie reuertuntur ad fontes, vt exuant albas.* Nec immerito baptizati, veſtem candidam depoſituri, Eccleſiam adibant; tum quia eandem in ipſamet Eccleſia, ſiue baptiſterio ipſi adhærente ſuſceperant: tum etiam quod ad Chriſtianæ religionis decus pertinebat, vt quemadmodum Gentiles laureas, ex victis hoſtibus reportatas, in Templo deponebant, authore Iulio Obſequente de prodig. & Ouidio ad Liuiam de mort. fil. ſic fideles veſtem candidam, victoriæ ex humani generis hoſte relatæ ſymbolum, in Eccleſia exuerent.

Cur candida veſtis in Eccleſia deponeretur. Gentiles laureas ex hoſtibus reportatas] in Templo deponebāt.

Veſtem candidam, poſteaquam depoſita erat, aqua luſtrali lotam fuiſſe; poſt depoſitionem, primo quidem Eccleſiæ vſui relictam, tum à baptizatis adhiberi cœptam; veſtemque vnius ab altero indui non licuiſſe.

CAP. XV.

CÆterum hæc veſtis, poſtquam depoſita erat, aqua luſtrali abluebatur. Cuius rei longam orationem habes apud Ord. Roman. lib. de Diuin. Offic. tit. de benedictione aquæ ad albas deponendas: *Domine ſancte pater omnipotens, æterne Deus, creator generis humani, nos, qui per te redempti ſumus, & per gratiam pietatis tuæ in fonte aquæ baptiſmi renati ſumus, dignare, quæſumus, huic creaturæ per ſignum Crucis ſobrie-*

Veſtis alba poſt depoſitionem aqua luſtrali abluebatur.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tatem infundere, vt, ſicut per fontem baptiſmi imbuti ſumus, ita ſuper hanc aquam, quam poſt fontem ſacrum ad abluendas albas offerimus, veniat Spiritus ſanctus tuus, qui in fonte baptiſmi, & in confeſsione nominis tui peccata extinxit. Atque hinc eſt, quod Amalarius Fortunatus lib. de Eccleſ. Offic. cap. 38. ſuſceptorem, donec alba veſtis lauetur, apud baptizatum manere docet: cum inquit: *defenſores ſunt baptiſmatis ſacramenta, & cereus, & patrinus, qui mecum verſantur vſq; ad ſeptimum diem lauationis albarum.* Et quamuis nulli ſcriptores apertè meminerint, veſtem ne depoſitam baptizati ſecum aſportarent, an Eccleſiæ vſibus relinquerent, tamen multis rationibus conijcio, in Eccleſiæ vtilitatem ceſsiſſe, tum quia ea, quæ in ſacris adhibita fuerunt, in vſus profanos reſeruari, à Chriſtiana religione alienum videtur, tum etiam, quod pietate erga Eccleſias, Deique cultu Chriſtianos à Gentilibus ſuperari, nefas erat. Illi autem veſtes ſuas, cum initiabantur, Diis offerebant. Ad quem morem transfugæ illi è populo Iſraelitico reſpexerunt, cum ad initia capienda, non ſuas, ſed alienas veſtes in Deorum templa attulerunt, ne de ſuo quicquam cogerentur in eorum cultum impendere. Et Ezechiel. 16. de veſtibus Diis oblatis locus manifeſtus eſt. Nam, cum de Idolorum imaginibus, quas ſibi populus finxerat, ſermo eſſet, *ſumpſiſti*, inquit, *veſtimenta tua multicoloria, & operuiſti illas.* Addo ſenioris cuiuſdam facinus, qui, quoties Elpidiphorus, nefarius fidei Chriſtianæ transfuga, Eccleſiam Dei infe-

Veſtis depoſita relinquebatur Eccleſiæ.

Gentiles, cum initiabantur, veſtes ſuas Diis offerebant.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſam habebat, veſtem candidam, qua poſt baptiſmum fuerat indutus, illi oſtendere ſolebat, vt deſertæ religionis, cœleſtiumq; irarum denũciatione, à peſsimo vitæ inſtituto ad bonam frugem traduceretur. Quam rem Victor Vticenſis lib. 3. de perſecut. Vandal. narrat in hũc modum: *fuit quidam Elpidiphorus nomine, qui fuerat apud nos in Eccleſia Fauſti baptizatus, quem venerabilis Muritta Diaconus de alueo fontis ſuſceperat. Poſt vero, dum apoſtataret, tantæ extitit feritatis aduerſus Eccleſiam Dei, vt ſuperior omnibus executor perſecutionis fuiſſet inuentus, &c. cum, Elpidiphoro ſedente, & fremente, honorabilis ſenior cœpiſſet extendi, in his verbis totam ad fletum, & lachrymas commouiſſe dicitur ciuitatem. Hæc ſunt linteamina Elpidiphore miniſter erroris, quæ te accuſabunt, dum maieſtas venerit iudicantis, cuſtodiente diligentia mea ad teſtimonium tuæ perditionis, ad demergendum te in abyſſo putei ſulphurantis. Hæc te immaculatũ cinxerant de fonte ſurgentem: hæc te acriter perſequentur, flammatẽ geennam cum cœperis poſſidere.* Quod ſi veſtem ſuam Elpidiphorus, poſtquam exuerat, domum in ſuos vſus aſportaſſet, non video, quomodo illi hanc veſtẽ ſenior objcere, ac oſtendere potuiſſet. Hæc tamen, quæ diximus, de Eccleſiæ ſurgentis primordio accipienda ſunt. Nam Amalarij Fortunati tempore, qui vixit anno mortalitatis à Deo aſſumptæ DCCCXIII. morem fuiſſe, vt baptizati, poſt depoſitionẽ, veſte candida vterentur, ex ipſo Amalario colligimus lib. 1. de Eccl. Offi c. 29. vbi ait: *mihi videtur congruentius eſſe, ſi portanda ſunt poſt dies octo, vt verè portanda*

ſunt veſtimenta albatorum, vt potius ab ipſis portentur, à quibus portata ſunt in ſanctificatis diebus, quam ab illis, qui ſe multis maculis polluerunt poſt baptiſmum. cum enim candidæ veſtis vſu, poſt depoſitionem, tantummodo ſceleſtis, ac nefariis hominibus, non vero probis, ac rectis interdicat; omnes intelligunt, ab aliquibus baptizatis deferri ſolitam eſſe. quod ſi quandoque tempus fuiſſe putandum eſt, quo baptizati veſtem depoſitam geſtarent, eam Eccleſiæ vſui relictam non fuiſſe, perſpicuum eſt. Ob id tamen neminem exiſtimare velim, eandem veſtem à pluribus adhiberi conſueuiſſe. Nam, præterquam quod ex ſingulari earum emptione contrarium colligitur, id etiam Methodij Conſtantinopolitani locus conuincit lib. de iis, qui abnegarunt per diuerſos modos, & ætates; vbi eas veſtes *nouas* appellat his verbis: *ſi puer quidem comprehenſus fuerit, & abnegauerit ſeu metu, ſeu ignorantia, & inſcitia, is propitiatorias preces ſeptem diebus accipiat, & octauo die lauetur, & à lauacro linteo accinctus, chriſmate vngatur, vt ſolent inungi, qui baptizantur, & ferat veſtes nouas, ſecundum ordinem eorum, qui illuminantur.* Cuius quidem argumenti vis ex eo potiſsimum pendet, quod candida baptizatorum veſtis eorum, qui vel inſcientia, vel metu à Chriſtianæ fidei ſeptis adducti, rurſus ad ouile redeunt, veſti comparatur; quam cum nouam fuiſſe, Author aſſerat, idem de baptizatorum veſte penitus affirmare, neceſſe eſt. ſi autem ſingulorum, qui baptizabantur, veſtis noua erat, nemo dubitare poteſt, quin illa ab aliis

Veſtis alba vnius pro altero adhiberi non poterat.

geſtari nequiuerit. Nec obeſt quod nos plures eundem pannum candidum adhibemus. Nam, cum ille ſordibus non inficiatur, eo quod modico tempore vſui eſt, mutare in ſingulos baptizandos, neceſſe non eſt. Secus de candida antiquorum veſte, quæ ſeptem diebus iugiter ferebatur.

Veſtis candidæ veſtigium apud nos.

De myſtico, ſiue ſacro velamine, quid eſſet: & quare baptizatis daretur.

CAP. XVI.

Mysticum velamen dabatur baptizatis.

EXigit locus, vt de myſtico velamine aliquid dicatur, quandoquidem illud baptizatis dari ſolitum, veteres Patres meminerũt. Sed, quid fuerit myſticum velamen, explicandum eſt ante breuiter, quo facilius ea, quæ docere volumus, intelligi poſſint. Namque alij velamen à veſte candida diſtinguere non videntur: vt S. Ambroſius, qui veſtem candidam velaminis nomine appellat lib. de iis, qui myſteriis initiantur, cap. 7. Alij autem cum corona miſcere, & confundere poſſunt: eo quod admodum huius, baptizatorum capita obiret: atque ad regium genus indicandum adhiberetur. Sed nos, cum dicimus, velamen baptizatis fuiſſe datum, ita dicimus, vt pannus, à veſte candida, & corona differens, eorum capiti impoſitus fuerit: ne vnctionis chriſma deleretur, aut deflueret. Sic enim exiſtimare neceſſe eſt, quicunque vel omiſſæ veterum Patrum

Myſticum velamen quid eſſet.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN